

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av protokollet om ändring av konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden samt med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner det i maj 2010 ingångna protokollet om ändring av konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

Genom protokollet ändras den konvention som utarbetades år 1988 av Europarådet och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) så att dess bestämmelser om utbyte av upplysningar motsvarar den standard som OECD har bestämt. Protokollet möjliggör också det att stater som inte tillhör Europarådet eller OECD kan ansluta sig till konventionen.

Protokollet är inte ännu i kraft. Det är öppet att undertecknas av konventionens signatärstater. Protokollet träder i kraft den första da-

gen i den månad som följer på utgången av en tidrymd av tre månader efter den dag när fem parter till konventionen har uttryckt samtycke till att vara bundna av protokollet. I fråga om en part som senare uttrycker sitt samtycke träder protokollet i kraft den första dagen i den månad som följer om tre månader efter deponeringen av ratifikations- godtagande- eller godkännandeinstrument.

I propositionen ingår ett lagförslag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft vid en av republikens presidents förordning fastställd tidpunkt samtidigt med protokollet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
2 PROPOSITIONENS EKONOMISKA VERKNINGAR	4
DETALJMOTIVERING	4
1 PROTOKOLLETS INNEHÅLL	4
2 MOTIVERING TILL LAGFÖRSLAGET	6
3 IKRAFTTRÄDANDE	6
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE OCH LAGSTIFTNINGSORDNING	7
LAGFÖRSLAG	8
Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet om ändring av konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden	8
PROTOKOLLTEXT	9

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

Finland ratificerade konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden den 15 december 1994. Konventionen trädde i kraft både internationellt och också för Finlands del den 1 april 1995 (FördrS 21/1995).

De övriga parterna till konventionen är Azerbaidzhan, Belgien, Danmark, Frankrike, Island, Italien, Nederländerna, Norge, Polen, Sverige, Förenat Konungarike, Förenta Staterna, Ukraina och från och med den 1 december 2010 också Spanien. Georgien, Kanada och Tyskland har undertecknat konventionen, men de har inte ratificerat den.

Konventionen tillämpas på alla skatter med undantag av tull-, import- och exportavgifter eller -skatter, och även på socialskyddsavgifter.

Den handräckning som konventionen möjliggör är utbyte av upplysningar, däri inbegripet samtidiga skatteutredningar och deltagande i skatteutredning i utlandet, bistånd vid indrivning, däri inbegripet säkringsåtgärder, och delgivning av handlingar.

OECD inledde på 1990-talet ett projekt för att tygla skadlig skattekonkurrens. Det resulterade i ett utkast av modellavtal för utbyte av upplysningar i skatteärenden och i en ändring av artikel (artikel 26) om utbyte av upplysningar 26 i OECD:s modellskatteavtal. Båda avtal har samma kriterium för det när en avtalsslutande stat kan begära upplysningar från en annan avtalsslutande stat. OECD-länderna har också sedan slutet av 2000-talet förhandlat med vissa områdena som har ansetts vara skatteoaser för att ingå avtal om utbyte av upplysningar. Syftet med avtal om utbyte av upplysningar i skatteärenden är att möjliggöra för parternas skattemyndigheter mottagande av upplysningar om den skattskyldiges investeringar och inkomster på dessa områden. Ändringen av konventionen är en del av denna process.

Finland har gällande avtal för att förhindra dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet med följande medlemsstater av OECD:

Australien (FördrS 91/2007), Belgien (FördrS 66/1978 och 54/1997), Danmark

(också Färöarna; FördrS 26/1997, 95/1997 och 127/2008), Frankrike (FördrS 8/1972), Förenta Staterna (FördrS 2/1991 och 3/2008), Grekland (FördrS 58/1981), Irland (FördrS 88/1993), Island (FördrS 26/1997, 95/1997 och 127/2008), Israel (FördrS 90/1998), Italien (FördrS 55/1983), Japan (FördrS 43/1972, 111/1991 och 76/1992), Kanada (FördrS 2/2007), Kazakstan (FördrS 85/2010), Luxemburg (FördrS 18/1983, 60/1992 och 62/2010), Mexiko (FördrS 65/1998), Nederländerna (FördrS 84/1997), Norge (FördrS 26/1997, 95/1997 och 127/2008), Nya Seeland (FördrS 49/1984 och 16/1988), Polen (FördrS 26/1979, 13/1995 och 21/2010), Portugal (FördrS 27/1971), Schweiz (FördrS 90/1993 och 92/2006), Slovakien (FördrS 28/2000), Slovenien (FördrS 69/2004), Spanien (FördrS 67/1968, 14/1974, 39/1974 och 109/1991), Storbritannien (FördrS 2/1970, 31/1974, 26/1981, 8/1987, 2/1992 och 63/1997), Sverige (FördrS 26/1997, 95/1997 och 127/2008), Sydkorea (FördrS 75/1981), Tjeckien (FördrS 80/1995 och 5/1996), Turkiet (FördrS 61/1988), Tyskland (FördrS 18/1982), Ungern (FördrS 51/1981) och Österrike (FördrS 18/2001), samt med följande stater som är inte medlemmar av OECD: Argentina (FördrS 85/1996), Armenien (FördrS 120/2007 och 31/2008), Azerbajdzjan (FördrS 94/2006), Barbados (FördrS 79/1992), Bosnien och Hercegovina (FördrS 60/1987 och 75/2005), Brasilien (FördrS 92/1997), Bulgarien (FördrS 11/1986), Egypten (FördrS 12/1966 och 56/1976), Estland (FördrS 96/1993), Filippinerna (FördrS 60/1981), Förenade Arabemiraten (FördrS 90/1997), Georgien (FördrS 76/2008), Indien (FördrS 59/1984, 106/1999 och 58/2010), Indonesien (FördrS 4/1989), Kina (FördrS 62/1987 och 38/1998), Kirgisien (FördrS 14/2004), Kosovo (FördrS 60/1987 och 70/2001), Kroatien (FördrS 60/1987 och 34/1995), Lettland (FördrS 92/1993), Litauen (FördrS 94/1993), Make-donien (FördrS 23/2002 och 116/2002), Malaysia (FördrS 16/1986), Malta (FördrS 82/2001), Marocko (FördrS 8/1980), Moldavien (FördrS 92/2008), Montenegro (FördrS 60/1987 och 45/2007), Pakistan (FördrS

15/1996), Rumänien (FördrS 7/2000), Ryssland (FördrS 110/2002), Serbien (FördrS 60/1987 och 70/2001), Singapore (FördrS 115/2002 och 41/2010), Sri Lanka (FördrS 20/1984), Sydafrika (FördrS 78/1995 och 4/1996), Tanzania (FördrS 70/1978), Thailand (FördrS 28/1986), Ukraina (FördrS 82/1995 och 6/1996), Uzbekistan (FördrS 10/1999), Vietnam (FördrS 112/2002), Vitryssland (FördrS 84/2008) och Zambia (FördrS 28/1985).

I alla finska inkomstskatteavtal ingår en artikel (artikel 26) som möjliggör utbyte av upplysningar om skatter. Inkomstskatteavtalen med Nederländerna, Förenta Staterna, Australien, Belgien, Indien, Luxemburg, Marocko och Frankrike möjliggör också indrivning av skatt.

Finland har gällande avtal för att förhindra dubbelbeskattning av arv med följande medlemsstater av OECD: Nederländerna (FördrS 48/1955), Förenta Staterna (FördrS 18/1952), Island (FördrS 83/1992 och 103/1993; också gåvoskatt), Norge (FördrS 83/1992 och 103/1993; också gåvoskatt), Frankrike (FördrS 26/1959), Sverige (FördrS 83/1992 och 103/1993; också gåvoskatt), Schweiz (FördrS 9/1957 och Danmark (FördrS 83/1992 och 103/1993; också gåvoskatt).

I arvsskatteavtalen ingår antingen en bestämmelse som möjliggör utbyte av upplysningar om arvsskatt eller en hänvisning till en bestämmelse i inkomstskatteavtalet som möjliggör sådant utbyte.

Finland har gällande handräckningsavtal som möjliggör utbyte av upplysningar om skatter med följande stater och områden: Bahama (FördrS 87/2010), Bermuda (FördrS 87/2009), Caymanöarna (FördrS 34/2010), Gibraltar (FördrS 49/2010), Guernsey (FördrS 21/2009 och republikens presidents förordning 1148/2009), Jersey (FördrS 78/2009), Isle of Man (FördrS 74/2008),

Nordiska länderna (FördrS 37/1991), Tyskland (FördrS 4/1936) och San Marino (FördrS 60/2010). Avtalet med Tyskland möjliggör också indrivningen.

I fråga om Europeiska unionens medlemsstater kan upplysningar begäras på grund av rådets förordning (EG) nr 2073/2004 av den 16 november 2004 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter, rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92, rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier samt rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder (kodifierad version).

Det på engelska och franska språken upprättade protokollet öppnades för att undertecknas av konventionsparterna den 27 maj 2010 då den undertecknades av konventionsparter Danmark, Finland, Island, Italien, Frankrike, Nederländerna, Norge, Sverige, Ukraina (som har ännu inte ratificerat konventionen), Förenade Konungariket och Förenta Staterna. Konventionsparten Polen undertecknade protokollet den 9 juli 2010. Sydkorea, Mexiko, Portugal och Slovenien undertecknade den 27 maj 2010 både konventionen och protokollet.

2 Propositionens ekonomiska verkningar

Protokollet gäller inte det hur beskattningsrätten fördelas. Därför har protokollet inte någon direkt inverkan på skatteintäkter.

DETALJMOTIVERING

1 Protokollets innehåll

Artikel I. Genom denna artikel ändras texten i konventionens inledning så att den motsvarar det nya läge som råder i utbyte av

upplysningar och med avseende på konventionens geografiska tillämpningsområde.

Artikel II. Genom denna artikel ändras den i artikel 4 (Allmänna bestämmelser, i kapitel III, Handräckningens former, Avdelning I, Utbyte av upplysningar) bestämda allmänna

grund som förpliktar en part till att lämna upplysningar. Nuförtiden skall upplysningar lämnas (stycke 1) om de kan förutsättas vara relevanta vid fastställande och uppbörd av skatt samt indrivning och andra exekutiva åtgärder och vid förfarande hos administrativ myndighet eller inledande av förfarande vid rättstillämpande myndighet. Upplysningar som sannolikt inte är relevanta för dessa ändamål skall enligt en särskild bestämmelse inte utbytas. Dessutom får en part enligt stycke 2 använda upplysningar som erhållits enligt konventionen i en brottmålsprocess endast om den part av vilken upplysningarna erhållits i förväg ger sitt samtycke därtill eller om två eller flera parter har kommit överens om att samtycke inte krävs. Enligt den nya grunden skall upplysningar utbytas om de är förutsebart väsentliga för förvaltning eller verkställande av konventionsparternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av konventionen. Stycke 2 upphävs och användningen av upplysningar i brottmålsprocess bestäms enligt stycke 2 i artikel 22 som ändras genom artikel VI i protokollet och som i och för sig inte särskilt begränsar användning av upplysningar i brottmålsprocess.

Artiklarna III—IV. Dessa artiklar innehåller språkliga korrigeringar i artikel 18 (Uppgifter som skall ges av den ansökande staten, i kapitel IV, Bestämmelser avseende alla former av handräckning) stycke 1 punkt b. Artikel 19 (Möjlighet att avslå framställning) upphävs och hänvisningen i artikel 18 stycke 1 punkt g till artikel 19 ändras till hänvisning till artikel 21 stycke 2 punkt g till vilken sakinnehållet i artikel 19 överförs.

Artikel V. Denna artikel ersätter med nya bestämmelser artikel 21 (Skydd för personer och begränsning av skyldigheten att bevilja handräckning) som innehåller de grunder på vilka den anmodade staten kan vägra att lämna handräckning. De nya bestämmelserna avviker för några delar till sin ordalydelse från de gällande bestämmelserna men motsvarar till sitt sakinnehåll dessa bestämmelser. I artikeln infogas samtidigt två nya grunder. Det finns inte någon förpliktelse att lämna handräckning om den ansökande staten inte har uttömt alla rimliga åtgärder som finns tillgängliga enligt dess lagstiftning eller

administrativa praxis, utom i de fall då vidtagandet av åtgärderna skulle medföra oproportionerligt stora svårigheter. Enligt den andra grunden upphävs denna förpliktelse, om den administrativa bördan för den anmodade staten uppenbart inte står i proportion till den nytta som står att vinna för den ansökande staten. Denna grund gäller endast handräckning för indrivning.

I artikeln infogas också styckena 3 och 4. Den anmodade staten skall använda sina medel för informationssökning för att inhämta de begärda upplysningarna, även om den kanske inte behöver de ifrågavarande upplysningarna för sina egna skattemässiga ändamål. Den anmodade staten kan således inte vädja till att den inte har eget skatteintresse i ärendet (stycke 3). Den kan inte heller vägra att lämna upplysningar på den grund att den inte har något nationellt intresse i ärendet (stycke 3). Bestämmelserna i konventionen, och särskilt bestämmelserna i styckena 1 och 2 i artikeln, tillåter inte heller det att den anmodade staten vägrar att förmedla upplysningar endast därför att upplysningarna är i besittning av en bank, annan penninginrättning, förmedlare, representant eller god man eller därför att de berör egendomandelar i en person (stycke 4). I Finland är det 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande (1995/1558) som ger befogenheten att inhämta sådana upplysningar.

Artikel VI. Genom denna artikel ersätts styckena 1 och 2 i artikel 22 (Sekreteress) med nya stycken vilkas bestämmelser motsvarar bestämmelserna om sekretess i OECD:s modellskatteavtal och OECD:s modellavtal om utbyte av upplysningar i skatteärenden. Det finns emellertid den skillnad (stycke 1) att om det krävs för att säkerställa behövlig skyddsnivå av personliga uppgifter, skall den part som mottar upplysningarna iaktta de skyddsåtgärder som den informationsgivande parten specificerar och som dess lagstiftning förutsätter.

Artikel VII. Genom denna artikel ersätts artikel 27 (Andra internationella överenskomelser eller arrangemang, i kapitel VI, Slutbestämmelser) stycke 2 med ett nytt stycke. De parter som är medlemmar i Europeiska unionen skall nuförtiden alltid i sina inbördes relationer tillämpa gemenskapens gällande

gemensamma regler. Enligt den nya bestämmelsen kan de tillämpa de möjligheter till handräckning som följer av konventionen om de tillåter ett mera omfattande samarbete än de möjligheter som Europeiska unionens tillämpliga regler erbjuder. Då Europeiska unionens tillämpliga regler har under den senaste tiden ändrats för att motsvara den allmänna utvecklingen i handräckning, har konventionen i praktik kanske inte stor betydelse för denna del.

Artikel VIII. Genom denna artikel infogas i slutet av artikel 28 (Konventionens under-tecknande och ikraftträdande) styckena 4—7.

Enligt stycke 4 blir en medlem av Europarådet eller OECD som blir konventionspart efter ikraftträdande av ändringsprotokollet part i konventionen sådan den lyder förändrad genom protokollet (den nya konventionsversionen). Den kan emellertid ansluta sig till konventionen i dess oförändrade form om den meddelar detta till depositarien.

En stat som inte är medlem i Europarådet eller OECD kan enligt stycke 5 efter ikraftträdande av ändringsprotokollet anmoda att den inbjudas att underteckna eller ratificera den nya konventionsversionen.

Stycke 6 gäller tidpunkten då tillämpningen av den nya konventionsversionen börjar. Den tillämpas på administrativ handräckning som gäller de skatteperioder som börjar den 1 januari eller därefter det år som följer året då denna version trädde i kraft i fråga om en särskild part, och om det inte finns en skatteperiod, på administrativ handräckning som gäller skatteanspråk som uppkommer den dag eller därefter. Två eller flera parter kan emellertid avtala om att den nya versionen tillämpas också på administrativ handräckning beträffande skatteperioder eller -anspråk före detta datum.

I skatteärenden som omfattar uppsätligt handlande vilket enligt strafflagstiftningen i den anmodande parten kan bli föremål för åtal, skall den nya konventionsversionen enligt stycke 7 tillämpas, i relation till tidigare skatteperioder eller -anspråk, från dagen för ikraftträdande för en särskild parts del. Genom artikeln infogas emellertid i den förteckning av reservationer som finns artikel 30 (Reservationer) stycke 1 en ny punkt f) som tillåter en konventionspart att lämna en

reservation mot stycke 7. Enligt reservationen tillämpar konventionsparten stycke 7 endast på handräckning som gäller skatteperioder som börjar eller skatteanspråk som uppkommer den första januari eller därefter i det tredje år som föregår det år då den nya konventionsversionen trädde i kraft för denna parts del. Då Finland har i utbyte av upplysningar om skatter understött så möjligt stor öppenhet som möjligt, finns det ingen anledning att lämna sådan reservation.

Genom denna artikel infogas också i stycke 1 i artikel 32 (Depositarierna och deras uppgifter) orden och alla konventionsparter, då konventionen öppnas för stater utanför Europeiska råd och OECD att anslutas.

Artikel IX. I artikeln finns bestämmelserna om protokollets ikraftträdande.

Artikel X. Artikeln beträffar de uppgifter som deponenterna, alltså Europarådet och OECD, har.

2 Motivering till lagförslaget

I 95 § 1 mom. grundlagen förutsätts att sådana bestämmelser i internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sätts nationellt i kraft genom en särskild lag om införande.

Propositionen innehåller ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet om ändring av konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden.

1 §. Genom 1 § i lagförslaget sätts i kraft de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen.

2 §. Närmare bestämmelser kan ges genom förordning av statsrådet.

3 §. Om ikraftträdandet bestäms genom förordning av republikens president. Lagen avses träda i kraft samtidigt med protokollet.

3 Ikraftträdande

Protokollet träder i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd av tre månader efter den dag när fem konventionsparter har uttryckt samtycke till att vara bundna av protokollet.

I fråga om en part som senare uttrycker sitt samtycke träder protokollet i kraft den första

dagen i den månad som följer om tre månader efter deponeringen av ratifikations- godtagande- eller godkännandeinstrument.

Den nya konventionsversionen tillämpas, förutsatt att två eller flera parter inte har avtalat om dess retroaktiviteten, på administrativ handräckning som gäller de skatteperioder som börjar den 1 januari eller därefter det år som följer året då den nya konventionsversionen trädde i kraft, och om det inte finns en skatteperiod, på administrativ handräckning som gäller skatteanspråk som uppkommer den dag eller därefter. I fråga om skatteärenden som omfattar uppsåtligt handlande vilket enligt strafflagstiftningen i den anmodande parten kan bli föremål för åtal, skall den nya konventionsversionen enligt stycke 7 tillämpas från dagen för ikraftträdande för en särskild parts del, i relation till tidigare skatteperioder eller -anspråk. Detta gäller endast om parten inte med en reservation begränsar retroaktiviteten till tre föregående år.

4 Behovet av riksdagens samtycke och lagstiftningsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen godkänner riksdagen fördrag och andra internationella

förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen.

Artiklarna II, V och VII i protokollet innehåller bestämmelser som antingen direkt eller indirekt anknyter sig till beskattning och som hör till området för lagstiftning. Protokollets bestämmelser förutsätter riksdagens till dessa delar godkännande.

De bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen är inte sådana som kräver lagstiftningsordning enligt 94 § 2 mom. grundlagen. Det i propositionen ingående lagförslaget kan därför godkännas i samma lagstiftningsordning som en vanlig lag.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås,

att Riksdagen godkänner det i Paris den 27 maj 2010 ingångna protokollet om ändring av konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

Eftersom protokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet om ändring av konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Paris den 27 maj 2010 ingångna protokollet om ändring av konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 22 oktober 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

*Protokolltext**(Översättning)*

**PROTOKOLL
OM ÄNDRING AV KONVENTIONEN OM
ÖMSESIDIG HANDRÄCKNING
I SKATTEÄRENDEN**

Inledning

Undertecknarna av detta protokoll, medlemsstater i Europarådet och medlemsländer i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD),

som beaktar att konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden, undertecknad i Strasbourg den 25 januari 1988 (härefter "konventionen"), ingicks innan enighet om en internationellt accepterad standard för utbyte av upplysningar i skatteärenden uppnåtts;

som beaktar att en ny samarbetsbaserad verksamhetsmiljö uppkommit efter att konventionen ingicks;

som finner det önskvärt att ett multilateralt instrument görs tillgängligt så att så många stater som möjligt kan utnyttja den nya samarbetsbaserade verksamhetsmiljön och samtidigt implementera de högsta internationella standarderna av samarbete på skatteområdet;

har kommit överens om följande:

Artikel I

1. Punkt 7 i inledningen till konventionen utgår och ersätts med följande:

"som därför är övertygade om att stater bör vidta åtgärder eller bistå med upplysningar samt att därvid bör beaktas nödvändigheten att skydda konfidentiella upplysningar och med hänsyn till internationella instrument för att skydda integriteten och flöden av personliga uppgifter;"

2. Efter punkt 7 i inledningen till konventionen infogas följande stycke:

"som beaktar att en ny samarbetsbaserad

**PROTOCOLE
D'AMENDEMENT A LA CONVENTION
CONCERNANT L'ASSISTANCE
ADMINISTRATIVE
MUTUELLE EN MATIERE FISCALE**

Préambule

Les Etats membres du Conseil de l'Europe et les pays membres de l'Organisation de Coopération et de Développement Economiques (OCDE), signataires du présent Protocole,

Considérant que la Convention concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale, faite à Strasbourg le 25 janvier 1988 (ci-après "la Convention"), a été conclue avant que la norme relative à l'échange de renseignements en matière fiscale soit internationalement reconnue;

Considérant qu'un nouveau cadre de coopération s'est mis en place après la conclusion de la Convention;

Considérant qu'il est souhaitable de disposer d'un instrument multilatéral pour permettre au plus grand nombre d'Etats de bénéficier du nouveau cadre de coopération et également d'appliquer les normes internationales de coopération les plus élevées dans le domaine fiscal;

Sont convenus de ce qui suit:

Article I

1 Le septième considérant du préambule de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

"Convaincus dès lors que les Etats devraient prendre des mesures ou fournir des renseignements en tenant compte de la nécessité de protéger la confidentialité des renseignements ainsi que des instruments internationaux relatifs à la protection de la vie privée et au flux de données de caractère personnel;"

2 Il est ajouté ce qui suit après le septième considérant du préambule de la Convention:

"Considérant qu'un nouveau cadre de

verksamhetsmiljö har uppkommit och att det är önskvärt att ett multilateralt instrument görs tillgängligt så att så många stater som möjligt kan utnyttja den nya samarbetsbaserade verksamhetsmiljön och samtidigt implementera de högsta internationella standarderna av samarbete på skatteområdet;"

coopération s'est mis en place et qu'il est souhaitable de disposer d'un instrument multilatéral pour permettre au plus grand nombre d'Etats de bénéficier du nouveau cadre de coopération et également d'appliquer les normes internationales de coopération les plus élevées dans le domaine fiscal;"

Artikel II

Artikel 4 i konventionen utgår och ersätts med följande:

"Artikel 4

Allmänna bestämmelser

1. Parterna skall utbyta upplysningar, särskilt sådana som anges i denna avdelning, som är förutsebart väsentliga för förvaltning eller verkställande av deras interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av denna konvention.

2. Stycke 2 skall utgå.

3. Part kan genom en förklaring riktad till endera depositarien ange att dess myndigheter i enlighet med dess interna lagstiftning kan underrätta person med hemvist eller medborgarskap i denna part innan upplysningar avseende honom översänds i enlighet med artiklarna 5 och 7."

Artikel III

1. Uttrycket "och" i artikel 18 stycke 1.b i konventionen ersätts med uttrycket "eller".

2. Hänvisningen till "artikel 19" i artikel 18 stycke 1.f i konventionen ersätts med hänvisningen till "artikel 21.2.g".

Artikel IV

Artikel 19 i konventionen skall utgå.

Artikel V

Artikel 21 i konventionen utgår och ersätts med följande:

Article II

L'article 4 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

"Article 4

Disposition générale

1 Les Parties échangent, notamment comme il est prévu dans la présente section, les renseignements vraisemblablement pertinents pour l'administration ou l'application de leurs législations internes relatives aux impôts visés par la présente Convention.

2 Supprimé.

3 Une Partie peut, par une déclaration adressée à l'un des dépositaires, indiquer que, conformément à sa législation interne, ses autorités peuvent informer son résident ou ressortissant avant de fournir des renseignements le concernant en application des articles 5 et 7."

Article III

1 Le terme "et" au paragraphe 1.b de l'article 18 de la Convention est remplacé par le terme", ou".

2 La référence à "l'article 19" au paragraphe 1.f de l'article 18 de la Convention est remplacée par une référence à "l'article 21.2.g".

Article IV

L'article 19 de la Convention est supprimé.

Article V

L'article 21 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

"Artikel 21

– Skydd för personer och begränsning av skyldigheten att bevilja handräckning

1. Denna konvention påverkar inte de rättigheter och det skydd som tillkommer personer enligt den anmodade statens lagstiftning eller administrativa praxis.

2. Utom i fråga om artikel 14 skall bestämmelserna i denna konvention inte anses medföra skyldighet för den anmodade staten att:

a) vidta åtgärder som avviker från lagstiftning eller administrativ praxis i denna stat eller i den ansökande staten;

b) vidta åtgärder som skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public);

c) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller administrativ praxis i denna stat eller i den ansökande staten;

d) lämna upplysningar som skulle röja handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller kommersiell hemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public);

e) lämna handräckning, om och i den mån den anser att beskattningen i den ansökande staten strider mot allmänt gällande beskattningsprinciper, eller mot bestämmelserna i ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning eller annat avtal som den anmodade staten har ingått med den ansökande staten;

f) lämna handräckning för att administrera eller verkställa en bestämmelse i den ansökande statens skattelagstiftning eller därmed sammanhängande krav som diskriminerar en medborgare i den anmodade staten i förhållande till en medborgare i den ansökande staten under samma förhållanden;

g) lämna handräckning om den ansökande staten inte har vidtagit alla de rimliga åtgärder som står till dess förfogande enligt dess lagstiftning eller administrativa praxis, utom då vidtagandet av sådana åtgärder skulle medföra

"Article 21

Protection des personnes et limites de l'obligation d'assistance

1 Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme limitant les droits et garanties accordés aux personnes par la législation ou la pratique administrative de l'Etat requis.

2 Sauf en ce qui concerne l'article 14, les dispositions de la présente Convention ne peuvent être interprétées comme imposant à l'Etat requis l'obligation:

a de prendre des mesures qui dérogent à sa législation ou à sa pratique administrative, ou à la législation ou à la pratique administrative de l'Etat requérant;

b de prendre des mesures qui seraient contraires à l'ordre public;

c de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou de sa pratique administrative, ou de la législation ou de la pratique administrative de l'Etat requérant;

d de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public;

e d'accorder une assistance administrative si et dans la mesure où il estime que l'imposition de l'Etat requérant est contraire aux principes d'imposition généralement admis ou aux dispositions d'une convention en vue d'éviter la double imposition ou de toute autre convention qu'il a conclue avec l'Etat requérant;

f d'accorder une assistance administrative afin d'appliquer ou exécuter une disposition de la législation fiscale de l'Etat requérant, ou de satisfaire une obligation s'y rattachant, qui est discriminatoire à l'encontre d'un ressortissant de l'Etat requis par rapport à un ressortissant de l'Etat requérant qui se trouve dans les mêmes circonstances;

g d'accorder une assistance administrative si l'Etat requérant n'a pas épuisé toutes les mesures raisonnables prévues par sa législation ou sa pratique administrative, à moins que le recours à de telles mesures ne

ra oproportionerligt stora svårigheter;

h) lämna handräckning vid indrivning i fall där den administrativa bördan för denna stat uppenbart inte står i proportion till den nytta som står att vinna för den ansökande staten.

3. Om den ansökande staten ber om upplysningar enligt denna konvention, skall den anmodade staten använda sina medel för informationssökning för att inhämta de begärda upplysningarna, fastän den anmodade staten kanske inte behöver dessa upplysningar för sina egna skattemässiga ändamål. Skyldigheten enligt den föregående satsen är underkastad begränsningarna i denna konvention, men dessa begränsningar, däri inbegripet särskilt begränsningarna i styckena 1 och 2, kan under inga omständigheter anses berättiga den anmodade staten att vägra att förmedla upplysningar endast därför att den inte har nationellt intresse i fråga om sådana upplysningar.

4. Under inga omständigheter kan bestämmelserna i denna konvention, däri inbegripet särskilt bestämmelserna i styckena 1 och 2, anses tillåta att den anmodade staten vägrar att förmedla upplysningar endast därför att upplysningarna är i besittning av en bank, annan penninginrättning, förmedlare, representant eller god man eller därför att upplysningarna berör egendomandelar i en person."

Artikel VI

Styckena 1 och 2 i artikel 22 i konventionen utgår och ersätts med följande:

"1. Upplysningar som en part mottagit enligt denna konvention skall behandlas såsom hemliga och skyddas på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt denna parts interna lagstiftning och, i den omfattning som behövs för att säkerställa den behövliga skyddsnivån av personliga uppgifter, i enlighet med de skyddsåtgärder vilka den part som lämnar upplysningarna kan specificera som åtgärder förutsedda i sin interna lagstiftning.

donne lieu à des difficultés disproportionnées;

h) d'accorder une assistance au recouvrement dans les cas où la charge administrative qui en résulte pour cet Etat est nettement disproportionnée par rapport aux avantages qui peuvent en être tirés par l'Etat requérant.

3 Si des renseignements sont demandés par l'Etat requérant conformément à la présente Convention, l'Etat requis utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues par la présente Convention, sauf si ces limitations, et en particulier celles des paragraphes 1 et 2, sont susceptibles d'empêcher l'Etat requis de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

4 En aucun cas les dispositions de cette Convention, et en particulier celles des paragraphes 1 et 2, ne peuvent être interprétées comme permettant à un Etat requis de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en qualité d'agent ou de fiduciaire, ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne."

Article VI

Les paragraphes 1 et 2 de l'article 22 sont supprimés et remplacés par ce qui suit:

"1 Les renseignements obtenus par une Partie en application de la présente Convention sont tenus secrets et protégés dans les mêmes conditions que celles prévues pour les renseignements obtenus en application de la législation de cette Partie et, en tant que de besoin pour assurer le niveau nécessaire de protection des données à caractère personnel, conformément aux garanties qui peuvent être spécifiées par la Partie fournissant les renseignements comme étant requises au titre de sa législation.

2. Sådana upplysningar får i varje fall yppas endast för de personer eller myndigheter (däri inbegripna domstolar och förvaltnings- eller övervakningsorgan) som fastställer, uppbär eller indriver denna parts skatter eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter eller har tillsyn över ovannämnd verksamhet. Endast ovannämnda personer eller myndigheter får använda dessa upplysningar och då endast för dessa ändamål. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 kan de yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden som hänför sig till sådana skatter."

Artikel VII

Artikel 27 stycke 2 i konventionen utgår och ersätts med följande:

"2. Utan hinder av stycke 1, kan de parter som är medlemmar av Europeiska unionen, i sina inbördes relationer tillämpa de möjligheter till handräckning som följer av konventionen såvitt de tillåter ett mera omfattande samarbete än de möjligheter som Europeiska unionens tillämpliga regler erbjuder."

Artikel VIII

1. I slutet av artikel 28 i konventionen infogas följande stycken:

"4. De medlemsstater av Europarådet eller ett medlemsland av OECD som blir konventionspart efter ikraftträdande av det ändringsprotokoll till denna konvention som öppnats för undertecknande den 27 maj 2010 ("protokollet 2010"), blir part i konventionen sådan den lyder förändrad genom detta protokoll, förutom då de uttrycker en avvikande avsikt i ett skriftligt meddelande till en av depositarierna.

5. De stater som inte är medlemmar i Europarådet eller i OECD kan efter ikraftträdandet av protokollet 2010 anmoda att de inbjuds att underteckna eller ratificera denna konvention sådan den lyder förändrad genom protokollet 2010. En sådan anmodan skall adresseras till endera depositarien som skall översända den

2 Ces renseignements ne sont communiqués en tout cas qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs ou de surveillance) concernées par l'établissement, la perception ou le recouvrement des impôts de cette Partie, par les procédures ou les poursuites pénales concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours se rapportant à ces impôts ou par le contrôle de ce qui précède. Seules lesdites personnes ou autorités peuvent utiliser ces renseignements et uniquement aux fins indiquées ci-dessus. Elles peuvent, nonobstant les dispositions du paragraphe 1, en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements concernant lesdits impôts."

Article VII

Le paragraphe 2 de l'article 27 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

"2 Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les Parties qui sont Etats membres de l'Union européenne, peuvent appliquer, dans leurs relations mutuelles, les possibilités d'assistance prévues par la Convention, dans la mesure où elles permettent une coopération plus large que celles offertes par les règles applicables de l'Union européenne."

Article VIII

1 Les paragraphes suivants sont ajoutés à la fin de l'article 28 de la Convention:

"4 Tout Etat membre du Conseil de l'Europe ou pays membre de l'OCDE qui devient Partie à la Convention après l'entrée en vigueur du Protocole amendant la présente Convention, ouvert à la signature le 27 mai 2010 (le "Protocole de 2010"), sera Partie à la Convention telle qu'amendée par ce Protocole, sauf s'il exprime une intention différente dans une notification écrite adressée à l'un des depositaires.

5 Après l'entrée en vigueur du Protocole de 2010, tout Etat qui n'est pas membre du Conseil de l'Europe ou de l'OCDE peut demander à être invité à signer et ratifier la Convention telle qu'amendée par le Protocole de 2010. Toute demande en ce sens devra être adressée à l'un des depositaires qui

till parterna. Depositarien skall också underätta Europarådets ministerkommitté och OECD:s ministerråd om detta. Konventionsparterna skall i konsensus, genom koordineringsorganet, fatta beslut om att invitera de stater som anmodar om att bli konventionsparter. I fråga om de stater som ratificerar konventionen sådan den lyder förändrad genom protokollet 2010, i överensstämmelse med detta stycke, skall denna konvention träda i kraft den första dagen i den månad som följer efter utgången av en tidrymd av tre månader efter dagen för deponeringen av ratifikationsinstrumentet hos endera depositarien.

6. Bestämmelserna i denna konvention sådan den lyder förändrad genom protokollet 2010, skall tillämpas på administrativ handräckning som gäller skatteperioder som börjar den 1 januari eller därefter det år som följer året då konventionen sådan den lyder förändrad genom protokollet 2010 trädde i kraft i fråga om en part, eller om det inte finns en skatteperiod, på administrativ handräckning som gäller skatteanspråk som uppkommer den 1 januari eller därefter under det år som följer året då konventionen sådan den lyder förändrad genom protokollet 2010 trädde i kraft för en parts del. Två eller flera parter kan sinsemellan avtala om att konventionen, såsom den är ändrad genom protokollet 2010, tillämpas på administrativ handräckning som gäller tidigare skatteperioder eller skatteanspråk.

7. I fråga om skatteärenden som omfattar uppsåtligt handlande vilket enligt strafflagstiftningen i den anmodande parten kan bli föremål för åtal, skall bestämmelserna i denna konvention sådan den lyder förändrad genom protokollet 2010, utan hinder av stycke 6, tillämpas från dagen för ikraftträdande för en parts del, i relation till tidigare skatteperioder eller skatteanspråk."

2. Efter punkt e) i artikel 30 stycke 1 i konventionen skall följande punkt infogas:

"f) tillämpa artikel 28 stycke 7 endast på

la transmettre aux Parties. Le dépositaire en informera également le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe et le Conseil de l'OCDE. La décision d'inviter les Etats qui ont demandé à devenir Parties à la Convention sera prise par consensus par les Parties à la Convention par l'intermédiaire de l'organe de coordination. Pour tout Etat qui ratifiera la Convention telle qu'amendée par le Protocole de 2010 conformément au présent paragraphe, la présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument de ratification auprès de l'un des dépositaires.

6 Les dispositions de la présente Convention, telle qu'amendée par le Protocole de 2010, s'appliquent à l'assistance administrative couvrant les périodes d'imposition qui débutent le 1er janvier, ou après le 1er janvier de l'année qui suit celle durant laquelle la Convention, telle qu'amendée par le Protocole de 2010, entrera en vigueur à l'égard d'une Partie ou, en l'absence de période d'imposition, elles s'appliquent à l'assistance administrative portant sur des obligations fiscales prenant naissance le 1er janvier, ou après le 1er janvier de l'année qui suit celle durant laquelle la Convention, telle qu'amendée par le Protocole de 2010, entrera en vigueur à l'égard d'une Partie. Deux Parties ou plus peuvent convenir que la Convention, telle qu'amendée par le Protocole de 2010, prendra effet pour ce qui concerne l'assistance administrative portant sur des périodes d'imposition ou obligations fiscales antérieures.

7 Nonobstant les dispositions du paragraphe 6, les dispositions de la présente Convention, telle qu'amendée par le Protocole de 2010, prendront effet à compter de sa date d'entrée en vigueur à l'égard d'une Partie, pour ce qui concerne les affaires fiscales faisant intervenir un acte intentionnel passible de poursuites en vertu du droit pénal de la Partie requérante portant sur des périodes d'imposition ou obligations fiscales antérieures."

2 L'alinéa suivant sera ajouté après l'alinéa e du paragraphe 1 de l'article 30 de la Convention:

administrativ handräckning som gäller skatteperioder som börjar den 1 januari eller därefter i det tredje år som föregår året då konventionen sådan den lyder förändrad genom protokollet 2010 trädde i kraft i fråga om en part, eller om det inte finns en skatteperiod, på administrativ handräckning som gäller skatteanspråk vilka uppstår den 1 januari eller därefter i det tredje år som föregår året då konventionen sådan den lyder ändrad genom protokollet 2010 trädde i kraft i fråga om en part."

3. I artikel 32 stycke 1 i konventionen skall orden "och alla konventionsparter" infogas efter orden "OECD:s medlemsländer"

Artikel IX

1. Detta protokoll är öppet att undertecknas av undertecknarna av konventionen. Det förutsätter ratifikation, godtagande eller godkännande. En undertecknare kan inte ratificera, godtaga eller godkänna detta protokoll i fall den inte tidigare eller samtidigt ratificerat, godtagit eller godkänt konventionen. Ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumenten skall deponeras hos endera depositarien.

2. Detta protokoll träder i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd av tre månader efter den dag när fem konventionsparter har uttryckt samtycke till att vara bundna av protokollet i enlighet med bestämmelserna i stycke 1.

3. I fråga om en sådan konventionspart som därefter uttrycker sitt samtycke till att vara bundna av protokollet skall protokollet träda i kraft den första dagen i den månad som följer på utgången av en tidrymd av tre månader efter dagen för deponeringen av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrumentet.

Artikel X

1. Den depositarie hos vilken en handling har utförts eller som mottagit underrättelse eller meddelande skall underrätta Europarådets medlemsstater, OECD:s medlemsländer och

"f d'appliquer l'article 28 paragraphe 7 exclusivement pour l'assistance administrative couvrant les périodes d'imposition qui débutent le 1er janvier, ou après le 1er janvier de la troisième année précédant celle où la Convention, telle qu'amendée par le Protocole de 2010, est entrée en vigueur à l'égard d'une Partie, ou en l'absence de période d'imposition, pour l'assistance administrative portant sur des obligations fiscales prenant naissance le 1er janvier ou après le 1er janvier de la troisième année précédant celle où la Convention, telle qu'amendée par le Protocole de 2010, est entrée en vigueur à l'égard d'une Partie."

3 Les termes "et à toute Partie à la présente Convention" seront ajoutés après les termes "pays membres de l'OCDE" au paragraphe 1 de l'article 32 de la Convention.

Article IX

1 Le présent Protocole est ouvert à la signature des Signataires de la Convention. Il sera soumis à ratification, acceptation ou approbation. Un signataire ne peut ratifier, accepter ou approuver le présent Protocole à moins d'avoir précédemment ou simultanément ratifié, accepté ou approuvé la Convention. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés près l'un des depositaires.

2 Le présent Protocole entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle cinq Parties à la Convention auront exprimé leur consentement à être liées par ce Protocole conformément aux dispositions du paragraphe 1.

3 Pour toute Partie à la Convention qui exprimera ultérieurement son consentement à être liée par le Protocole, celui-ci entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

Article X

1 Le depositaire auprès duquel est déposé un acte, une notification ou une communication notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe, aux pays membres

alla parterna i konventionen sådan den lyder förändrad genom detta protokoll, om:

- a) undertecknanden;
- b) deponeringar av ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument;
- c) dagen för ikraftträdandet av detta protokoll enligt bestämmelserna i artikel IX;

d) alla handlingar, underrättelser eller meddelanden som hänför sig till detta protokoll.

2. En depositarie som mottar meddelande eller ger underrättelse enligt bestämmelserna i stycke 1 skall underrätta den andra depositarien om detta.

3. Depositarierna skall översända bestyrkta kopior av detta protokoll till Europarådets medlemsstater och OECD:s medlemsländer.

4. När detta protokoll träder i kraft enligt artikel IX, skall en av depositarierna utarbeta en text av konventionen sådan den lyder förändrad genom detta protokoll, och sända bestyrkta kopior till alla parterna i konventionen sådan den lyder förändrad genom detta protokoll.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Paris den 27 maj 2010, på franska och engelska språken, vilka båda texter har lika vitsord, i två exemplar, varav det ena skall deponeras i Europarådets arkiv och det andra i OECD:s arkiv.

de l'OCDE et à toute Partie à la Convention telle qu'amendée par le présent Protocole:

- a toute signature;
- b le dépôt de tout instrument de ratification, acceptation ou approbation;
- c toute date d'entrée en vigueur du présent Protocole conformément aux dispositions de l'article IX;
- d tout autre acte, notification ou communication ayant trait au présent Protocole.

2 Le dépositaire recevant une communication ou procédant à une notification conformément au paragraphe 1 en informera l'autre dépositaire.

3 Les dépositaires communiqueront une copie certifiée conforme de ce Protocole aux Etats membres du Conseil de l'Europe et aux pays membres de l'OCDE.

4 Lorsque le présent Protocole entrera en vigueur conformément à l'article IX, l'un des dépositaires établira le texte de la Convention telle qu'amendée par le présent Protocole et en communiquera une copie certifiée conforme à chacune des Parties à la Convention telle qu'amendée par le présent Protocole.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Paris, le 27 mai 2010, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en deux exemplaires, dont l'un sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe et l'autre dans les archives de l'OCDE.